

РЕШЕНИЕ

№ 6836

гр. София, 30.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8374** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП С. срещу Решение от 06.07.2020 г. по НАХД № 2938/2020г. по описа на СРС, 95 състав, с което е отменено наказателно постановление № 461550-F475805/04.09.2019 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – С.. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложения на материалния закон, поради което моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изразява становище.

Ответникът по касационната жалба [фирма] представлявано от управителя Д. М. моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно обжалваното решение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено.

Административен съд-София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на

чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Д. И. М. срещу наказателно постановление № 461550-F475805/04.09.2019 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства във връзка с чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, затова че на 04.03.2019 г., около 15:13 ч. при извършена проверка в търговски обект – ветеринарен кабинет, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] е установено, че са нарушени реда и начина на водене на отчетност в обекта. При проверката било установено, че разчетената касова наличност от ФУ била в размер на 138, 28 лв. съгласно отпечатания дневен финансов отчет, а фактическата финансова наличност била в размер на 144.48 лв. Констатирана била положителна разлика от 6.20 лв. В НП още е отбелязано, че нарушението било извършено за първи път, че са налице смекчаващи обстоятелства и че не било установено нарушението да е довело до неотразяване на приходи.

С Решение от 06.07.2020г. по НАХД № 2938/2020 г. по описа на СРС, 95 състав е отменено наказателно постановление № 461550-F475805/04.09.2019г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено и деянието съставлява маловажен случай на административно нарушение, поради което приложение следва да намери чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Възприетите от СРС фактически обстоятелства досежно съществото на допуснатото нарушение кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че допуснатото от търговеца административно нарушение отговаря на такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. Цитираната норма съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира в същото чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Въвеждането на суми в касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. В този смисъл, като не е изпълнил визираното в Наредбата задължение, търговецът е осъществил състава на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Безспорно наличието парични средства в касата, в размер различен от регистрираните

продажби, за които са дадени свидетелски показания от първо лице, че положителната разлика в касовата наличност е следствие от действието на управителя на обекта, която сложила лични средства в касата, за което дала и писмени обяснения. Не е безспорно установено разликата в касовата наличност да представлява суми от неотчетени продажби, съответно приходи, никъде в издаденото НП не е посочено това и административнонаказващия орган не е посочил, че тази разлика води до неотразяване на приходи, за да наложи санкцията по чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС.

Касационната инстанция намира за недоказано обстоятелството, че нарушението е довело до неотразяване на приходи и ощетяване на държавния бюджет. В хода на съдебното следствие не са ангажирани надлежни доказателства за извършване на продажби, за които да не са издавани фискален бон или касова бележка/фактура. Напротив, при извършената от проверяващите контролна покупка, за същата е издаден фискален бон.

В конкретния случай, дори и по-леката санкция по чл. 185, ал.1 от ЗДДС се явява несъразмерно тежко с оглед степента на обществена опасност на конкретното нарушение и конкретния извършител. Настоящата инстанция споделя доводите на СРС, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай по чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.07.2020 г. по НАХД № 2938/2020г. по описа на СРС, 95 състав, с което е отменено наказателно постановление № 461550-F475805/04.09.2019Г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: